

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
BROJ: 42 1 P 002446 12 Gž
Zenica, 03.12.2012.godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Snježane Čolaković, kao predsjednice vijeća, Maria Anić i Ljilje Subašić, kao članova vijeća u pravnoj stvari tužiteljice K. rođ. K. Z., kćeri M., iz D., Općina M., sa boravkom u N. ..., zastupana po punomoćniku Muhamedović Enisu, advokatu iz Maglaja, protiv tuženog K. I., sina U., iz D., Općina M., sa boravkom u Njemačkoj ..., zastupan po punomoćniku Alić Fehimu, advokatu iz Maglaja, radi utvrđenja zajedničke bračne stečevine, v.s. 70.000,00 KM, odlučujući o žalbama stranaka, protiv presude Općinskog suda u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju, broj 42 1 P 002446 10 P od 31.05.2012. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 03.12.2012. godine, donio je

P R E S U D U

Žalbe se odbijaju i prvostepena presuda potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom utvrđeno je da zajedničku bračnu imovinu – bračna stečevina tužiteljice i tuženog sa dijelom $\frac{1}{2}$ čine k.č. broj 1074/2 L. kuća i zgrada, površine 90 m² i dvorište površine 460m², - k.č. broj ... L. Njiva, površine 703 m², - k.č. broj ... L. Njiva, površine 450m², sve upisane u Pl. broj ... KO M., - k.č. broj 1074/4 L., njiva, površine 1025m², upisana u Pl. Broj 335/01 KO M., sa nalogom tuženom da $\frac{1}{2}$ naznačenih nekretnina preda u posjed tužiteljici, te da je tuženi dužan trpjeti da se tužiteljica na temelju ove presude upiše kao suposjednik, odnosno suvlasnik na predmetnim nekretninama u Katastru Općine M., sa dijelom od $\frac{1}{2}$, a sve u roku od 30 dana, kao i da joj naknadi troškove spora od 7.221,70 KM.

Protiv pomenute presude obje parnične stranke su izjavile žalbu.

Tužiteljica je blagovremeno izjavila žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, osporavajući presudu u dijelu odluke o troškovima spora, predlažući ovom sudu da uvaži žalbu i pobijanu presudu preinači tako što će u usvojiti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova prvostepenog postupka zajedno sa troškovima žalbenog postupka.

Tuženi je blagovremeno izjavio žalbu iz svih žalbenih razloga, predlažući da drugostepeni sud uvaži žalbu, pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovni postupak ili da ožalbenu presudu preinači tako što će usvojiti žalbene navode tuženog.

Tužiteljica je u svom odgovoru na žalbu osporila žalbene navode tuženog, predlažući ovom sudu da žalbu tuženog odbije kao neosnovanu.

Pošto je ispitao prvostepenu presudu u dijelu u kojem se pobija žalbom i po službenoj dužnosti u smislu člana 221 Zakona o parničnom postupku (Sl.novine FBiH broj 53/03, 73/05 i 19/06), ovaj sud je stanovišta da:

Žalbe nisu osnovane.

Prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje i primijenio materijalno pravo, a da pri tom nije počinio povredu odredaba parničnog postupka, kada je odlučio kao u izreci ove presude.

Iz stanja spisa proizilazi da je tužiteljica 20.07.1999.godine podnijela tužbu za podjelu bračne tečevine, te da je pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Maglaju broj P-45/96 od 01.07.1996.godine razveden brak između parničnih stranaka zaključen 22.05.1971.godine, kao i to da parnične stranke u toku trajanja bračne zajednice imaju troje djece.

Članom 251, stav 1 Porodičnog Zakona FBiH (Sl. list FBiH broj 35/05 i 41/05) je propisano da bračnu stečevinu čini imovina koju su bračni partneri stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice, kao i prihod iz te imovine, a članom 252, stav 1 pomenutog Zakona je propisano da su bračni partneri u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini ako nisu drukčije ugovorili.

Članom 255, stav 1 Porodičnog zakona je propisano da se podjela bračne stečevine vrši ugovorom između bračnih partnera, a stavom 2 pomenutog člana Zakona je propisano da ako bračni partneri ne zaključe ugovor iz stava 1 ovog člana, podjelu bračne stečevine izvršit će sud na zahtjev bračnih partnera.

Iz stanja spisa takođe proizilazi, da su parnične stranke u toku trajanja bračne zajednice stekle radom nekretnine označene kao kč. Broj ..., kč. Broj ..., kč. Broj ... i kč.br. ... upisane u pl. Broj ... KO M..

Nije sporno ni to da su parnične stranke na parceli označenoj kao kč. ... u toku trajanja bračne zajednice prije rata u cijelosti izgradile stambeno-poslovni objekat dimenzija 9x10 m, spratnosi P+1, sa poslovnom namjenom prizemlja, te stanom na spratu, a na kojem objektu je tuženi tokom 1998. i 1999.godine, izvršio popravku i sanaciju oštećenja nastalih tokom rata, u iznosu od 44.517,00 KM, a shodno nalazu vještaka građevinske struke Jasmina Halilovića.

Pravilno prvostepeni sud zaključuje da parnične stranke nisu 13.04.1998. godine, zaključile Sporazum, odnosno Ugovor o podjeli bračne tečevine, iz razloga navedenih na strani 4 i 5 obrazloženja prvostepene presude, a s obzirom da iz nalaza i mišljenja vještaka grafološke struke Zlatka Dugandžića, datog u pismenoj formi od 07.02.2002.godine i dopuni nalaza datog na glavnoj raspravi, koji je u saglasnosti sa izjavom tužiteljice date u svojstvu parnične stranke na glavnoj raspravi održanoj 28.11.2011.godine, proizilazi da tužiteljica nije svojeručno potpisala predmetni Ugovor o podjeli bračne tečevine, niti se njen potpis nalazi na potvrdi o prijemu 15.000,00 KM.

U datom nalazu i mišljenju vještaka grafološke struke Zlatka Dugandžića i dopuni nalaza u kojem je odgovorio na sva pitanja i primjedbe, nema ništa nejasno, nepotpuno niti protivrječno, da bi sud shodno odredbi člana 155, stav 2 Zakona o parničnom postupku naložio dopunu vještačenja, odnosno novo vještačenje, kako to propisuje odredba člana 155, stav 3, zbog čega se ne mogu prihvatiti kao osnovani ni žalbeni navodi tuženog o osporavanju nalaza i mišljenja vještaka grafološke struke.

Kako je sam tuženi na nastavku glavne rasprave održane 03.05.2012.godine, odustao od izvođenja dokaza saslušanjem svjedokinje A. M., to je prvostepeni sud pravilno postupio kada nije izveo navedeni dokaz u ponovnom postupku iz razloga navedenih na strani 5 obrazloženja prvostepene presude, koje u cjelosti prihvata i ovaj sud, pravilno neprihvatajući navode iste iz pisma od 16.10.2003.godine, o tome da je primljeni iznos novca po osnovu Ugovora o podjeli bračne tečevine i isplatila tužiteljici, u prilog čemu ide i iskaz A. M., date na ročištu 31.07.2000.godine o tome da se njen potpis, a ne tužiteljice nalazi na predmetnom Ugovoru, kao i navodi da je novac od 15.000,00 KM preuzela od tuženog i zadržala ga za sebe.

Prvostepeni sud je dao jasne i valjane razloge, a koje u cijelosti prihvata i ovaj sud, a iz kojih proizilazi da je tužiteljicin udio 1/2 dijela u stjecanju bračne tečevine na kč. Broj ..., kč. Broj ..., kč. Broj ... i kč.br. ... upisane u pl. Broj ... KO M., kao i na stambeno-poslovnim objektu dimenzija 9x10 m, spratnosi P+1, sa poslovnom namjenom prizemlja, te stanom na spratu, a na kojem objektu je tuženi izvršio popravku i sanaciju oštećenja nastalih tokom rata, u iznosu od 44.517,00 KM, a shodno nalazu vještaka građevinske

struke Jasmina Halilovića, koji je istakao da vrijednost oštećenog objekta prije sanacije je iznosila 30.118,00 KM.

Tačni su žalbeni navodi tuženog da je u popravku i sanaciju predmetnog stambenog poslovnog objekta uložio veći iznos novca nego što je vrijednost objekta prije sanacije.

Međutim, pravilno prvostepeni sud zaključuje, na strani 6 obrazloženja presude da tuženom pripada obligaciono-pravni zahtjev za naknadu za izvršena naknadna ulaganja, shodno članu 253 Porodičnog Zakona FBiH, a ne stvarno-pravni zahtjev, jer se veličina udjela bračnih drugova u imovini stečenoj radom u toku braka ne može mijenjati jednostavnom voljom jednog bračnog druga, time da on nakon faktičkog prestanka zajednice ili nakon razvoda, a prije utvrđenja udjela i diobe zajedničke imovine, izvrši daljna ulaganja u zajedničkom objektu, pa mu na taj način poveća vrijednost, a isti stav je izražen i u knjizi Sudska praksa iz stvarnog prava autora Duška Medića i Hase Tajića, poglavlje Pravo zajedničkog vlasništva na strani 152, u izdanju Sarajevo-Banjaluka 2008.godine, tim prije što je tuženi izvršio popravku i sanaciju predmetnog stambeno poslovnog objekta, zadržavajući postojeće gabarite i spratnost objekta, zbog čega se ne mogu prihvatiti kao osnovani ni žalbeni navodi tuženog o pozivanju na odredbe Zakona o vlasničko-pravnim odnosima.

Kod takvog stanja stvari, prvostepeni sud se pravilno poziva na odredbu člana 250, 251, stav 1 i 2, 252 i člana 253 Porodičnog zakona FBiH, kada određuje veličinu udjela bračnog druga.

Prvostepeni sud je pravilno postupio kada je, shodno članu 386, stav 1 u vezi člana 387 i članom 396 Zakona o parničnom postupku u vezi sa članom 1 Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o advokaturi FBiH (SL.novine FBiH broj 18/05) i važećim Tarifama o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, donio odluku o troškovima spora, za koju je dao jasne i pravilne razloge koje u cijelosti prihvata i ovaj sud, zbog čega se ne mogu prihvatiti kao osnovani žalbeni navodi tužiteljice u pogledu troškova postupka, s obzirom da je tužiteljica, tek uz žalbu dostavila dokaze da je njen punomoćnik PDV obveznik, ne nudeći dokaze da isto nije mogla iznijeti ranije, shodno odredbi člana 207, stav 1 Zakona o parničnom postupku, pravilno dosuđujući nagradu za zastupanje sa ograničenjima koja su propisana članom 1 Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o advokaturi, ne priznavajući ni troškove vještačenja, niti sudske takse, koje tužiteljica nije platila prije donošenja prvostepene oduke, odnosno prilikom ulaganja žalbe.

Budući da žalbeni navodi stranaka nisu doveli u sumnju zakonitost i pravilnost prvostepene presude, valjalo je u smislu odredbe člana 226 Zakona o parničnom postupku, žalbe odbiti kao neosnovane i potvrditi prvostepenu presudu kao zakonitu i pravilnu.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Snježana Čolaković